

UDK 811.163.42:070(497.5 Osijek)(091)

Pregledni rad

Primljen 29. listopada 2013., prihvaćen za tisak 5. studenog 2014.

Kristina Krušelj, Ivana Mirošničenko
JEZIK OSJEČKIH NOVINA: *BRANISLAV I*
GLAS SLAVONIJE

U radu se daje kratak pregled povijesnog razvoja novinstva i tiska u Osijeku. Bavi se analizom jezičnih značajki *Branislava* kao prvog osječkog lista na hrvatskome jeziku te *Glasa Slavonije* kao jedinog suvremenog lista slavonsko-baranjskog prostora. Analiza se sastoji od opisivanja strukture dvaju listova, prikaza oglašavanja u listovima te isticanja samih jezičnih značajki – jezičnih obilježja zagrebačke filološke škole u *Branislavu* te značajki publicističkog funkcionalnog stila u *Glasu Slavonije*.

Ključne riječi: *Branislav, Glas Slavonije, novine, jezik zagrebačke filološke škole, publicistički funkcionalni stil*

Uvod

Razvoj novinstva u Osijeku započinje tiskovinama na njemačkome jeziku među kojima se 1878. g. pojavio *Branislav* kao prvi list na hrvatskome jeziku. Do danas je u Osijeku tiskan značajan broj raznih tiskovina, međutim, kao jedini živući na ovom prostoru održao se *Glas Slavonije*. Analiza će se jezičnih značajki osječkih novina u radu odvijati upravo na dvama istaknutim listovima, a sastojat će se od triju dijelova: opisa strukture, prikaza oglašavanja te analize jezičnih značajki primjerena vremenu u kojemu su listovi tiskani. Tako će se u *Branislavu* analizirati jezik zagrebačke filološke škole, a u *Glasu Slavonije* ta će se analiza baviti značajkama publicističkog funkcionalnog stila.

U analizi jezika *Branislava* vodeća će literatura biti članak Jadranke Mlikote *Jezične značajke osječkog Branislava* dok će za analizu značajki publicističkog stila u *Glasu Slavonije* glavna literatura biti *Normativnost i više-funkcionalnost u hrvatskome standardnom jeziku* autorica Milice Mihaljević, Lane Hudeček i Andeleta Frančić te *Funkcionalni stilovi hrvatskoga jezika* Josipa Silića. U poglavljima u kojima će riječ biti o oglašavanju i reklamama kao pomoć pri analizi upotrebljavat će se knjiga *Kroz mijene i dodire publicističkoga stila* Vlaste Rišner i Maje Glušac, a uvodni povijesni dio pratit će članak Marine Vinaj *Branislav – prve osječke novine na hrvatskome jeziku*.

Početak novinstva u Osijeku i prethodnici *Branislava*

S početkom novinske djelatnosti u Osijeku povezuje se činjenica da je Osijek 24. ožujka 1809. godine diplomom Franje II. uvršten u red slobodnih kraljevskih gradova. Tom odredbom stvoreni su uvjeti razvoja građanstva u Osijeku, a samim tim osvještava se potreba za razvojem kulturnog života grada. Već četiri godine nakon odredbe Franje II. javlja se prva inicijativa za pokretanje tiskanja i izdavanja novina u Osijeku. 1813. godine Fridrich Zink, upravitelj Divaldove tiskare, od ugarskog namjesničkog vijeća traži dozvolu za izdavanje novina *Wochenschrift für alle Stände in Essek und der umliegenden Gegend (Tjednik za sve staleže u Osijeku i okolici s obavještajnim listom)*. Iako je list trebao biti u potpunosti komercijalan i posvema nevezan za Hrvatsku, namjesničko je vijeće Zinkovu molbu odbilo „strahujući da bi se među zabavnim i korisnim člancima mogao naći pokoji druge naravi.“ (Vinaj, 1997: 245)

Sljedeći koji je pokušao ishoditi dozvolu za izdavanje novina bio je Alojzije Martin Divald 1835. godine. Međutim, i njegova je molba odbijena uz objašnjenje kako „imovina molitelja nije dovoljna garancija za pretplatnike“ (Vinaj, 1997: 245), stoga Divaldove novine *Wochenblatt von und für Essek (Tjednik o Osijeku i za Osijek)* nisu zaživjele.

U preporodnom duhu koji se osjećao i u Osijeku vatreći ilirac Matija Topalović pokušao je u Osijeku pokrenuti izdavanje književnog časopisa. Kako bi se javno izjasnio o tome, tiskao je *Oglas k predplati na narodni zabavnik za godinu 1842.* pod imenom *Jeka od Osijeka*. Unatoč vatrenom poletu pokušaj je ostao samo na *Oglasu*, a *Jeka od Osijeka*, hrvatski zabavnik i kalendar, izašla je u Osijeku tek 1918. godine. (Vinaj, 1997: 247)

Prve su novine u Osijeku izašle tek nakon 40-ak godina previranja od samih početnih pokušaja. Iz Divaldove su tiskare 5. lipnja 1848. godine izašle novine *Der Volksredner für Vaterland, Freiheit und Gesetz (Pučki govornik za domovinu, slobodu i zakon)*, a Program je tih novina izašao nešto manje od dva mjeseca prije prvog broja, točnije 21. travnja, a u istome je istaknut jasan cilj – *domovina, sloboda i zakon* – koji je kao takav postao dijelom samog naslova novina.

Dvadesetak godina nakon *Der Volksrednera* počele su izlaziti i prve osječke lokalne novine. Iz tiskare Dragutina Lehmana 3. siječnja 1864. g. izašao je *Esseker Lokalblatt und Landbote (Osječki lokalni list i zemaljski vjesnik)*, a u uvodniku se navodi kako je cilj toga lista „podizanje obrazovnog nivoa u narodu, u pobuđivanju smisla za uzvišeno i lijepo.“ (Vinaj, 1997: 247)

Iste godine kada *Esseker Lokalblatt und Landbote* prestaje izlaziti, u Osijeku se pojavljuju prve ilustrirane novine. Godine 1869. i ovaj put iz Lehmanove tiskare izlazi *Esseker allgemeine illustrierte Zeitung*. Iako je u

cijelosti tiskan na njemačkome jeziku, *Esseker* je sadržajno vezan za osječku sredinu pa tako donosi brojne vijesti iz kulturnog života Osijeka, a u njemu se objavljuju i romani, reportaže, etnografski i književni prilozi. Izlazio je do 1888. g., a u tom razdoblju u Osijek je barem nakratko donio europski duh. (Vinaj, 1997: 248)

Osim *Essekera*, 1869. godine iz plodne Lehmanove tiskare izlaze, tj. počinju izlaziti, još jedne novine – politički list *Die Drau (Drava)*. Novine su to koje sve više poprimaju karakter modernih novina sadržavajući aktualne priloge, a izlazile su čak šezdeset i jednu godinu (s kraćim prekidima).

Krajem devetnaestog stoljeća na području Osijeka tiskarska se djelatnost uvelike intenzivirala. Pojavom novih tiskara obogatila se i izdavačka djelatnost što se napose odrazilo upravo u izdavanju novina. Tako su već spomenute 1869. godine istovremeno izlazila četiri različita lista *Esseker Lokalblatt und Landbote*, *Esseker allgemeine illustrierte Zeitung*, *Die Drau*, *Slavonia*, *Früher Der Syrmier Bote*. Potonji je list izlazio samo dva mjeseca, a za tisak tog lista bila je zasluzna tiskara Vatroslava Moderšickog.

Uz sve navedene iz tiskare Karla Šandora u devetnaestom stoljeću izšla su još dva lista: 1. studenoga 1867. godine počeo je izlaziti politički dnevnik unionističke stranke *Esseker Zeitung*, a samo dva mjeseca izlazio je *Esseker Tagblatt*.

Svi su spomenuti listovi bili različitih političkih i stranačkih opredjeljenja, međutim, svima im je zajednički jezik kojim su tiskani – njemački jezik.

Branislav

Povijesni kontekst i kratak pregled

Kako je u prethodnom poglavlju predstavljeno, početak novinstva u Osijeku obilježili su listovi izdavani isključivo na njemačkom jeziku stoga je posebno značajna pojava *Branislava* u drugoj polovici devetnaestog stoljeća. Od 1. srpnja 1878. godine tri puta tjedno (srijedom, petkom i nedjeljom) izlazio je *Branislav* – list za politiku i narodno gospodarstvo, a ujedno i prvi osječki list izdavan na hrvatskome jeziku. U svojim je stupcima zagovarao opozicijsku politiku protiv vlade Ivana Mažuranića i u svoje je vrijeme bio jedini list takve političke orijentacije na hrvatskome jeziku.

Vrijeme izlaska *Branislava* obilježila je austro-ugarska okupacija Bosne i Hercegovine te previranja oko predstojećih izbora u Hrvatskoj. U vremenu kada su se u Zagrebu preporodne ideje već naveliko razgorjele, *Branislav* se „obraća svima i piše za sve, želeći gradu pomalo izdvojenom od ostatka domovine, loše prometno povezanom i sa slabom rodoljubnom sviješću probudit osjećaje pripadnosti hrvatskom narodu, upravo pred predstojeće izbore.“ (Vinaj, 1997: 250)

Branislav je tiskan u prvoj modernoj osječkoj tiskari Julija Pfeiffera pod uredivačkom palicom Martina Polića koji je taj posao prihvatio na poziv časnik *vlasnika* pri čemu je pravi vlasnik lista ostao nepoznat. List je izlazio tek nepunih godinu dana jer je i sam urednik shvatio kako se na osječkoj sceni *Branislav* kao takav pojavio prerano – Osječani koji su čitali, čitali su *Die Drau*, a oni kojima je *Branislav* idejno bio namijenjen, njegove rečenice nisu razumjeli. Posljednji 105. broj tiskan je 5. ožujka 1879. godine, a ideje koje je postavio Martin Polić s *Branislavom* ostvarit će se u vremenu koje dolazi. Rečenice zapisane u uvodniku *Branislava* zaživjet će tako tek u *Narodnoj obrani* na samome početku dvadesetog stoljeća te u *Hrvatskom listu* dvadeset godina kasnije.

Struktura Branislava

Branislav je pretežno izlazio na četiri lista, iznimke su nekoliko brojeva tiskanih na samo dva lista (jedan od tih brojeva je i zadnji broj) i jedan broj koji je izšao na šest listova pri čemu su dodatna dva zapravo bila oglas ljkarnika¹.

Suprotno suvremenijim novinama, a u skladu s vremenom nastanka, naslovna je stranica *Branislava*² ujedno bila i stranica na kojoj su se odmah iznosile vijesti. Na samom se vrhu stranice nalazi naziv novina s pretplatnim cjenikom, podatcima za mogućnost oglašavanja te datumom i brojem izdanja.

Isječak naslovnice *Branislava* (Br. 1878/1)

Sama „izvedba“ *Branislava* je trostupčana, bez posebnog ukrašavanja naslova i podnaslova – oni su samo nešto većeg i masnije otisnutog fonta, pri čemu su, logično, naslovi rubrika većeg fonta negoli naslovi članaka i vijesti. *Branislav* se sastojao od pet rubrika, tj. šest rubrika ako zadnju stranicu namijenjenu oglašavanju doživljavamo kao rubriku. Na prvoj se stranici i u

¹ Više u poglavljtu *Oglašavanje* u Branislavu.

² U radu će se pri navođenju *Branislava* kao izvora koristiti kratica Br.

prvoj rubrici redovno čitalo o događanjima u Osijeku prethodnog dana, a s obzirom na povjesna zbivanja to su uglavnom bila izvješća s bojišnica.

Podlistak je rubrika koja se prvi put u *Branislavu* pojavila u četvrtom broju, međutim, nije nužno bila dijelom svakog broja. U *Podlistku* su bile za-stupljene razne druge teme (šetnja Maksimirom kao prva, izvještaji o sabor-skim zbivanjima s dozom ironije, povjesna rasprava i mnoge druge), a išči-tavajući način na koji su teme obradene, možemo reći kako je u ono vrijeme *Podlistak* funkcionirao poput kolumnе ili komentara danas.

Sljedeća je rubrika u *Branislavu* bila *Naš vjestnik* koji donosi kraće do-maće viesti, ponovno uglavnom s bojišnice. Uz tu je rubriku redovno bio priložen i popis ranjenika s napomenama o težini ranjavanja, zatim popis odlikovanih vojnika i časnika te popis darovatelja vojske.

Četvrta je rubrika *Službeni vjestnik* u kojem se iznose obavijesti o sudskim postupcima, dražbama i natječajima. Između *Našeg* i *Službenog vjestnika* objavljaju se razna očitovanja, javne zahvale i ostala javljanja čitatelja.

Zadnja (ili predzadnja) rubrika *Efektni i mjenički kurzi* donosi ponude mjenica, vozne redove vlakova i parobroda te ponekad natječaje za posao dopisnika u *Branislavu* ili pak pozive na skupštinu.

Oglašavanje u Branislavu

Zadnja stranica *Branislava* bila je rezervirana za reklame koje se svo-jom izvedbom razlikuju od onoga što mi danas smatramo novinskim reklama-mama, međutim, učinak im je bio isti. Reklame su u *Branislavu* (kao i u svim drugim novinama toga vremena) bile nalik jedne na drugu, istog ili sli-čnog oblika, s jasno istaknutim imenom oglašivača, s naglašenom referenci-jalnom ulogom jezika, tj. prepune teksta kojemu je uloga bila dokazati kva-litetu proizvoda i uvjeriti potencijalne kupce na kupovinu.

Svakako je zanimljivo proučiti jezik starih reklamnih poruka. Na pri-mjer, Franjo Vilhelm svoj *Pravi Vilhelmov protuarthritički i protureumatički čaj za čišćenje krvi* reklamira na, moglo bi se reći, vrlo moderan način – naj-prije iznosi blagotvorne učinke čaja na organizam, a potom, kako bi dodatno istaknuo kvalitetu proizvoda, Vilhelm kao reklamni materijal koristi pisma, tj. narudžbenice zadovoljnih kupaca pa tako u reklami čitamo „(...) Blago-darni gospodine! Opet mi trieba tri paketa vašega čaja za čišćenja krvi, pošto sam se u dva puta osvjedočio o izvrstnom njegovom djelovanju. Molim vas, da mi taj čaj za čišćenje krvi pošaljete poštanskom naplatom. Počitovanjem, Ivan Jezala, kapelan“ (Br, 1878/1) uz još nekoliko sličnih „promidžbenih poruka“. Takvo korištenje pisama/narudžbenica u reklamne svrhe naziva se *mimikrijom ili sredstvom prikrivanja namjere*, a osobito je poznato u su-vremenim reklamama. (Rišner i Glušac, 2011: 116)

Reklamní blok Branislava (Br. 1878/1)

Reklama se za Vilhelmov čaj dosljedno tiskala u tom obliku, a po česotnosti je jedna od najtiskanijih u *Branislavu* uz reklame za *trgovinu modnih rukotvorina i gospodjinskih haljina J. Strassa i gvoždjarnicu Ferd. Redlsteina i sinovaca*.

Prethodno je u radu spomenut broj *Branislava*³ tiskan na čak šest stranica. Naime, dodatne je dvije stranice činila opsežna reklama ljekarničkih usluga Juliusa Davida. Osim što je ta reklama tekstualno vrlo iscrpna, posebna je i po tome što je u cijelosti tiskana na njemačkom jeziku i to trostupčano poput rubrika u *Branislavu*.

Oglas ljekarnika Juliusa Davida (Br, 1878/3)

U pravilu su reklame bile tiskane na zasebnoj stranici ili pak u nekoliko brojeva nisu bile tiskane uopće, a nekolicinu puta se pokoja reklama našla na posljednjoj stranici ispod rubrika.

Zanimljivo je također spomenuti kako se, suprotno duhu toga vremena, u većini reklamnih blokova tiskanih u *Branislavu* ne mogu pronaći reklame konkurentnih novina. Takva se „politika“ održala sve do pred sam kraj izla-

³ Riječ je o trećem broju *Branislava* tiskanom 5. srpnja 1878. godine. To je jedini broj koji je izdan u šest stranica, dok su se dvolisno tiskani brojevi bez reklamnog bloka (i *Podlistka*) pojavljivali više puta.

Oglas, u tom časopisu
četvrtak, 20. prosinca, godišnja
je 4. novi, svaki peti-
rednik, od 10 do 12 sati,
prijema popustna.
Kraška pristojba za
Priloz za čitave nakla-
du primaju se uz po-
vezanu novčanu.

Uredništvo, od-
pravljivo i tiskarna nalaze se u Osiku, gornjem
grdu, kapucinskoj ulici u Frank-ovoj kući.

Rokopis je uverzacija.

Oglas, u tom časopisu
četvrtak, 20. prosinca, godišnja
je 4. novi, svaki peti-
rednik, od 10 do 12 sati,
prijema popustna.
Kraška pristojba za
Priloz za čitave nakla-
du primaju se uz po-
vezanu novčanu.

Uredništvo, od-
pravljivo i tiskarna nalaze se u Osiku, gornjem
grdu, kapucinskoj ulici u Frank-ovoj kući.

Rokopis je uverzacija.

POZIV NA PREDPLATU

NA ČASOPIS

„Die Drau.“

Neodvisno glasilo
za politiku, narodno gospodarstvo i zabavu, sa nedjeljnim prilogom
„Illustrierte Sonntagsbeilage“.

Ovaj list izlazi dva put nedjeljom i donosi najnovije političke vesti, avdne članke u **slobodnom smjeru**, trgo-
vačke i gospodarstvene novosti, tečne izvadke iz zvaničnog lista, vesti o najnovijih običajima i zanimivim dogodjaju u trojed-
njem kraljevini, meteorološko opažanje, stanje Drave, izvestaji o trgovskoj-obrtničkoj komori, vaćenje lutrije, izkaz u-
mrviših u gradu Osiku, vesti o radnji i stanju osječkih novčanih zavoda, kao i bogato gradivo za zabavu itd. itd.

U podlistku doneti će ovaj list:

„Nove slike iz hrvatskog sabora“
od V. S.

koje će bez dvojbe občenito povlađivanje čitajućeg občinstva steci. „Die Drau“ stoji skupa sa nedjeljnim prilogom:

XII. tječaj.	ZA OSJEK: (s listavom)	ZA IZVANJSKE: (s listavom)	XII. tječaj.
„Die Drau“	na godinu . . . . . 8 ft. — v.	na godinu . . . . . 9 ft. 60 v.	„Die Drau“
Godina 1879.	na 6 mjeseci . . . . . 4 ft. — v.	na 6 mjeseci . . . . . 6 ft. 80 v.	Godina 1879.
	na 3 mjeseca . . . . . 2 ft. — v.	na 3 mjeseca . . . . . 2 ft. 40 v.	
	na mjesec dan . . . . . 70 v.	na mjesec dan . . . . . 80 v.	

Dočim na mnogobrojnu predplatu na ovo naše neodvisno i slobodnom glasilo pozivljemo, ostajemo
s punim počitovanjem

Odpravničtvo časopisa „Die Drau“.

Brotzak Jelija Pfeiffera, u Osiku, gornjem grdu, kapucinskoj ulici.

Oglas za preplatu novina *Die Drau* (Br, 1879/26)

ženja *Branislava*. Naime, u 26. broju drugog godišta (ukupno 102. broju) na zadnjoj je (oglasnoj) stranici umjesto mnoštva raznih reklama tiskana samo jedna – ona za novine *Die Drau*. Isto se ponovilo u sljedeća dva broja čime je (gotovo simbolično) najavljen kraj izdavanja *Branislava*.

Nakon prvih tridesetak brojeva *Branislava* na reklamnoj se stranici uviđa još jedna novina. Osim stalnih „uniformiranih“ i zapravo vrlo običnih obruba reklama (poput obruba već spomenutih najčestotnije objavljenih reklama), javljaju se i bogatije ukrašeni obrubi. Budući da su reklame s takvim obrubima tada rijetko tiskane i takvi obrubi nisu postali „pravilo“, može se zaključiti kako su označavale odraz statusa oglašivača, ali i najavu novog kulturnopovjesnog razdoblja u Osijeku – secesiju.

Reklame s ukrašenim secesijskim obrubima (Br 1878/37,39)

Jezične značajke Branislava

Jezik je *Branislava* obilježen snažnim utjecajem zagrebačke filološke škole te je (uglavnom) uskladen s trećim izdanjem *Slovnice hrvatske za srednja učilišta* Adolfa Vebera Tkalčevića. (Mlikota, 2011: 357) Obilježja se zagrebačke filološke škole uočavaju na četirima razinama:

- I. pravopisnoj
  - II. slovopisnoj
  - III. morfološkoj
  - IV. sintaktičnoj
- I. Na pravopisnoj se razini uočava dosljedno provođenje morfonološkog pravopisa, što vidimo u sljedećim primjerima: *razširene, uztraje, obće, raztočen* (Br, 1878/1), *obsegu, izpovjedaju, razsudjivati, odpis* (Br, 1878/55).
  - II. Uz morfonološki se pravopis vezuje i slovopis zagrebačke filološke škole pa se tako u *Branislavu*, u skladu s tadašnjom suvremenom

jezičnom praksom, umjesto rogatog *e* (ě) umjesto dugog sloga bilježi *ie*, a umjesto kratkoga *je*. Za duge slogove tako pronalazimo primjere: *OsiekJ, prieko, grieJ, rieč* (Br, 1878/1), *vrieme, poslie, mienjati* (Br, 1878/55), a za kratke slogove primjeri su sljedeći: *susjeda, ovdje, svjetla, namjesto* (Br, 1878/55). Svakako je važno spomenuti kako se slovničko pravilo u *Branislavu* nije dosljedno provodilo pa tako nailazimo na dvojnosti *mienjati/ mjenjati, samosviesti/ samosvjeti* te „krivo“ obilježene duge, tj. kratke slogove: *sriednje, trieba, zaprieka, cielokupnosti, slepoći, posliedice* pri čemu se takve pojave mogu pripisati dijalektalnom utjecaju.

Nadalje, također u skladu s trećim izdanjem Veberove *Slovnice*, u *Branislavu* se umjesto *èr* piše samo *r* bez popratnog mukloga è (Mlikota, 2011: 359):

„...sliedeću noviju **brzojavku**...“ (Br, 1878/3)
 „...u svoju **prvu** glavnu skupštinu.“ (Br, 1878/3)
 „Tužno li se njihala **hrvatska trobojnica vrpca**...“
 (Br, 1878/55)

Još jedna od slovopisnih značajki jest bilježenje *dj* i *gj* (u tuđica) na mjestima na kojima bi se u suvremenom hrvatskome jeziku nalazilo *đ*, a tome su potvrda sljedeći primjeri: *vriedjati, tudjemu, medju, radje, mladji, medjusobnih, podje, tvrdjenje, Magjarom* i brojni drugi.

- III. U *Branislavu* se također uviđaju i razne morfološke značajke zagrebačke filološke škole, neke pri tom dosljedno korištene, a neke pak s odstupanjima kao posljedicom neprekinutog jezičnog razvoja. Naprimjer, u *Branislavu* se potvrđuju dva različita nastavka za G mn. – zagrebačko *-ah* (*imajućih krajevih, klicu velikih opasnostih, vanjskih okolnostih...*), ali i *-a* kao potvrda suvremene jezične prakse (*posljednjih dana, zajedničkih poslova, političkih mučenika*). Uočen je također i primjer ništičnog morfema (*ø*) u G mn. – „da udovolji smjernim i doista čednim *željam...*“ (Br, 1879/26). Sklonost zadržavanja starijih nastavaka za DLI množine zagrebačkih slovničara još je jedna od jezičnih značajki koje se uočavaju u *Branislavu*: za D mn – *sveučilišnim građanom, prema slabićem*; za L mn. *na zakonih, u zemljah, o pravih*; za I mn. *dnevнимi događaji, izjavami, simpatijami, sklopiti savez sa svim i neustavnimi silami...*
- IV. Na sintaktičkoj razini zagrebačka je filološka škola prepoznatljiva sintaksom padeža pa tako po uzoru na nju u *Branislavu* pronalazimo tipične primjere vezivanja prijedloga *prema (prama)* i *protiv (proti)* isključivo s dativom: „...ne proti hrvatskoj vldi i vladajućoj stranci, već prama saveznici svojoj Ugarskoj i **prama odnošajem** u austro-

ugarskoj monarkiji.“, „...da širi sviest o pravih Hrvatske **prama trećim...**“, „...pokrenemo moralnu snagu **proti sili** vanjskih odnosa-ja (...) bez kojih se neda govoriti o kakovoj jednodušnoj borbi naroda **proti protivnikom.**“ (Br, 1878/1)

Jezik suvremenih novina: značajke publicističkog stila

Publicistički funkcionalni stil standardnog jezika jest stil javnoga priopćavanja koji se ostvaruje u pisanome i govornome mediju (jezik radija i televizije). Njime se služe novinari i publicisti pišući tekstove za dnevne novine, časopise i ostale tekovine te vodeći emisije na radiju i televiziji.

Novinari i publicisti morali bi upotrebljavati jezik usklađen sa zahtjevima standardnojezičnih norma i biti svjesni odgovornosti koja je posljedica činjenice da čitatelji, slušatelji i gledatelji svakodnevno prate njihov jezik i da mnogi od njih tako oblikuju svoju jezičnu svijest. Novinar mora poštivati i norme pojedinih žanrova (vrsta) koji se ostvaruju unutar publicističkog stila standardnoga jezika. U okviru publicističkog funkcionalnog stila ostvaruje se mnogo različitih žanrova koji su nastali kao posljedica mnogobrojnih funkcija novina, radija i televizije (informativne, promidžbene, pedagoške, zabavne itd.). Ti se žanrovi okvirno mogu podijeliti u dvije skupine. Prvu skupinu čine žanrovi kojima je osnovna namjena da obavijeste (npr. vijest, komentar, kronika, prikaz, intervju, reportaža), a drugu žanrovi u kojima su u većoj ili manjoj mjeri prisutne i značajke književnoumjetničkoga funkcionalnog stila (kratka priča, kozerija, humoreska, esej, feljton itd.).

U žanrovima iz prve skupine, čija je funkcija u prvome redu obavijesna te prosvjetiteljska i pedagoška, prevladavaju jednostavne rečenice, nefigurativan i neekspresivan jezik. Čak će se i novinski članci po svojem stilu u velikoj mjeri razlikovati, ovisno o profilu novina u kojima su objavljeni. (Frančić, Hudeček i Mihaljević, 2005: 243)

U obavijesnim se žanrovima publicističkog funkcionalnog stila pojavljuju ustaljeni izrazi, žurnalistički (strateški ciljevi, ukazati povjerenje, uspostava civilne vlasti, koalicijske snage, ratifikacija sporazuma...). Značajna je i uporaba internacionalizama (militarizam, mobilizacija, civilizacija, stabilnost, produktivnost...). (Frančić, Hudeček i Mihaljević, 2005: 244)

U publicističkom funkcionalnom stilu nepotrebna je slikovitost neuobičajena za vijesti – frazemi, epiteti, neekonomičnost izraza, bespredikatna rečenica, gomilanje podataka, upravni govor (i upravni govor unutar upravnog govora), uporaba stilski obilježenog posvojnog dativa, uporaba aorista, sinonima, prezenta za izražavanje prošlosti i budućnosti, rjeđih leksičkih inačica. (Frančić, Hudeček i Mihaljević, 2005: 246–247)

Publicistički funkcionalni stil „najživljiji“ je funkcionalni stil. U njemu se najbolje pokazuje živost i aktualnost jedinica, stil koji najbolje ovjerava normu, ali i razara. Stil koji najbolje pokazuje mjesta na kojima norma po-

staje upitnom. Značajka publicističkog stila jezična je živost i težnja ovjerenosti upotrijebljenih jezičnih jedinica, a ta je značajka uvjetovana korisnikom koji treba jasnu i razumljivu obavijest pisano razumljivim stilom. Dnevne novine i informativne emisije imaju najširi krug korisnika: njihova je namjena da u prvom redu obavijeste, tj. da na najkraći, primatelju razumljiviji i najjednostavniji način prenesu obavijest. To se odražava i u njihovome jeziku pa u dnevnim novinama imamo gotovo potpunu redukciju glagolskih vremena na prezent, perfekt i futur, često upotrebu onih oblika koji u normu prodiru unatoč normativnim zabranama. (Frančić, Hudeček i Mihaljević, 2005: 247)

Opće funkcije novinarskih medija jesu: informativna, propagandna, popularizatorska, prosvjetiteljska, agitativna, pedagoška i zabavna. Zadaća im je da obavješćuju o suvremenim zbivanjima, da šire učenja o društvu, kulturi, politici, vjeri i dr., da rade na pridobivanju ljudi za kakvu djelatnost, da prosvjećuju i poučavaju, da odgajaju i zabavljaju. Takva njihova djelatnost traži uporabu i neutralnih i ekspresivnih jezičnih sredstava.

Neutralna će jezična sredstva imati prevlast načelno u informativnim, popularizatorskim, prosvjetiteljskim i pedagoškim, a ekspresivna u propagandnim, agitativnim i zabavnim žanrovima. (Silić, 2006: 77)

Formalna sredstva kojima se postiže individualnost, subjektivnost, emocionalnost, figurativnost i ekspresivnost jesu: poredba, metafora, metonimija, alegorija, simbol, aluzija, antifraza, antiteza, kontrast, paradoks, emfaza, hiperbola, antonomazija, eufemizam, ironija, litota, perifraza i igra riječima. (Silić, 2006: 81)

Glas Slavonije

Povijest Glasa Slavonije

U Drugom svjetskom ratu *Glas Slavonije* bio je kruna antifašističkog tiska u ovom dijelu Hrvatske. Nastavljao se neposredno na list *Slavonski partizan* koji je tiskan od siječnja 1942. Pojavio se, tiskan na ciklostilu, 24. travnja 1943., a nakon nekoliko brojeva na tiskarskom stroju. Jasip Cazi i Ivo Sarajčić imali su zadatku pokrenuti list, a prvi su mu urednici bili Zorko Golub, Zdenko Has, Zdenko Ružić, Oskar Karađlija, dr. Milan Prelog i Nada Valentić. *Glas Slavonije* tiskao se u nakladi od 4000 primjeraka. (Novak, 2005: 347–348) Osijek je oslobođen 14. travnja 1945. i od tada se *Glas Slavonije* tiska tjedno, a nakon toga postaje dnevnik. (Novak, 2005: 348)

U vrijeme Socijalističke Jugoslavije pokrenut je i tiskan na Papuku kao ratno glasilo Narodne fronte Slavonije. Nakon oslobođenja Osijeka prvi je urednik Mato Opić, nakon njega Jozo Milošević. Jedini je dnevni list u Slavoniji. (Novak, 2005: 439)

Posebnost *Glasa Slavonije* bila je u tome što se osobito posvećuje problemima poljoprivrede i sela, angažiran u radu seljačkih radnih zadruga i ispunjenju planova prisilnog otkupa poljoprivrednih proizvoda. Poseban se naglasak daje političkim akcijama Narodne fronte. (Novak, 2005: 440)

Od svih medijskih kuća u ovom razdoblju *Glas Slavonije* zaostaje u tehnološkom razvitu i ambicijama da postane vodeće informativno glasilo Slavonije i Baranje. Na tom području naklade beogradskih i saveznih glasila (*Večernje novosti* i *Politika*) imaju prevagu nad domaćim listom. (Novak, 2005: 596)

U razdoblju od 1973. do 1990. *Glas Slavonije* bio je prvi slavonski dnevnik s 15 000 primjeraka, a direktori i glavni urednici provedli su kompletну kompjuterizaciju pripreme lista. Kupljena je suvremena tiskarska oprema, osvremenjeni su redakcijski i poslovni prostori, kao i poslovne veze s partnerima. *Glas Slavonije* podupire „Vjesnikova“ kuća što je također omogućilo tiskanje *Večernjeg lista* u Osijeku. Glavni urednici bili su Petar Požar i Dragutin Raucher.

Početkom osamdesetih godina *Glas Slavonije* tiska se na starom, srednjem formatu i starom tehnologijom. U glavi lista stoji da je prvi broj tiskan na Ravnoj Gori 24. lipnja 1943. Od 1978. do 1986. glavni urednik bio je urednik Vladimir Ginter. List prati problematiku regija.

Od 1986. do 1991. glavni urednik bio je Drago Hedl. Za njegova manda dolazi do modernizacije lista na osnovi novinskog višebojnog *offseta*, kompjuterizacije rada u uredništvu i poslovanju). Naklada lista iznosila je 15 000, a ponekad i 50 000 primjeraka. (Novak, 2005: 843)

Do današnjih dana *Glas Slavonije* ostao je jedini živući dnevni list na slavonsko-baranjskom prostoru.

Struktura Glasa Slavonije

U *Glasu Slavonije* razlikuje se subotnje i tjedno izdanje. Rubrike tjednog izdanja su: *Novosti, Crna kronika, Svijet, Osijek, OS Vodič, Regija, Oglasi, Ekonomija, Oglasi, Zvjezdarnica, Kultura, Sport, Oglasi, Osmrtnice, TV program, 6. stranica, Vrijeme*, a rubrike su subotnjeg izdanja: *Novosti, Ekonomija, Crna kronika, Svijet, Osijek, Oglasi, Potrošački vodič, Regija, Zvjezdarnica, Kultura, Sport, Osmrtnice, TV program, Vrijeme*. Između rubrika *Regija* i *Zvjezdarnica* nalazi se subotnji prilog *Magazin* koji se sastoji od rubrike *Inout, Intervju tjedna, Sport...* Najveći dio zauzima *Oglasnik*.

Razlika između tih dvaju izdanja jest što tjedno izdanje ima jednu rubriku više, ali zato subotnje izdanje ima cijeli prilog više pa samim time ima i više stranica. Zadnja stranica obaju izdanja sastoji se od raznih zanimljivoštih i istraživanja, ali i reklama te rubrika nema određeni naslov.

Oglašavanje u Glasu Slavonije

Kako bi se kvalitetno analiziralo (suvremeno) oglašavanje u *Glasu Slavonije*, potrebno je najprije razlikovati oglas i reklamu (a oboje susrećemo u *Glasu Slavonije*).

Oglas je javna usmena ili pismena obavijest namijenjena informiranju većeg broja ljudi. (Gjuran-Coha i Pavlović, 2009: 44) *Oglasnik* sadrži oglase vezane za prodaju, iznajmljivanje i unajmljivanje stanova, kuća, poslovnih prostora, apartmana, zemljišta, automobila, građevinskog materijala, strojeva, alata, oružja, razne tehnike, sportske opreme, namještaja, medicinskih pomagala itd. Tiskan je stupčano.

Reklama je djelatnost ona kojoj je svrha da posredstvom masovnih medija pridobije stanovništvo na potrošnju robe i usluga; trgovačka i ekomska propaganda, te oglas u masovnim medijima kojim se stanovništvo potiče na potrošnju robe i usluga. (Gjuran-Coha i Pavlović, 2009: 44)

U reklamama u *Glasu Slavonije*⁴ ističu se imena oglašivača kao jamstvo kvalitete i upute na prodajno mjesto (*Redac: Profesionalna obnova tonera*, redac.com.hr, Ivančić d.o.o., Osijek, tel: 031/562-366). (GS, 2012/1) Različiti su reklamni sadržaji: nekretnine, automobili, robne kuće, banke, razni prehrambeni proizvodi, razna događanja i mnogi drugi.

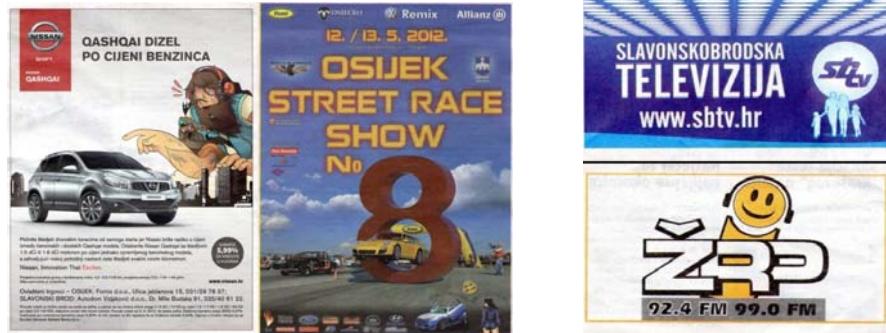
U reklamama je uočljiv imperativ koji kao agresivna izravnost inducira u čitatelja-konzumenta potrebu da se aktivira u smjeru kupovanja (*Upoznaj najjači tim ove sezone, Ford Champions Edition; Ugradi plin i vozi se besplatno*). (GS, 2012/9: 1) Također su česta i izravna obraćanja čitatelju kao, npr.: *Mislimo unaprijed s Vama*. (GS, 2012/9: 1)

Uviđaju se česti pridjevi koji upućuju na kvalitete reklamiranog proizvoda kao što su *jedinstven, vrhunski, uspješan, ekskluzivan, luksuzan, promotivan* i dr, a može se naići i na superlatitive čija značenja sugeriraju posebnost, djelotvornost, kvalitetu, sigurnost reklamiranog proizvoda (*Najniže cijene!, Najpovoljnije za Vas!*). (GS, 2012/1)

U reklamama se koriste i semantički ispražnjene riječi – koliko god da jezik reklama nastoji biti originalan i inovativan, ipak je pun okamenjenih konstrukcija (*garancija sigurnosti, djelotvorna zaštita, povoljne cijene, vrhunska kvaliteta...*), a na sam predmet reklamne poruke usmjerava se korištenjem uvećanog fonta što se može vidjeti i na priloženim fotografijama.

Također, na priloženim se fotografijama uviđa da u *Glasu Slavonije* raspored reklama nije pravilan, tj. ne postoji određeni reklamni blok namijenjen samo za oglašavanje, već su reklame razmještene po cijelim novinama, usred članaka, na kraju stranica, po rubnicama itd.

⁴ U radu će se pri navođenju *Glasa Slavonije* kao izvora koristiti kratica GS.

Primjeri reklama iz *Glasa Slavonije* (GS, 2012/28961, 2012/28964)

Analiza novinskih naslova u Glasu Slavonije

Funkcija je naslova da privuče pozornost čitatelja te da ga sažeto, zanimljivo i inteligentno upozori na glavnu misao članka koji slijedi. Na kraju naslova ne piše se točka, ali se često upotrebljava uskličnik ili upitnik. U samim naslovima česte su stilske figure. (Frančić, Hudeček i Mihaljević, 2005: 248), a po svome sadržaju i po načinu na koji je taj sadržaj ostvaren, novinske naslove možemo podijeliti na *nominativne, informativne i reklamne*.

- I. *Nominativnim* se naslovima imenuje sadržaj pa u njima glavnu ulogu imaju imenske riječi: imenice i pridjevi. Glagolske su riječi i glagolski oblici „obezglavljeni“, tj. lišeni svega onoga što nose u sebi: i radnje i vremena.
- II. *Informativnim* se naslovima prenosi sadržaj pa u njima glavnu ulogu imaju glagoli, glagolski oblici, glagolska vremena, upitne riječi i načini prijenosa vijesti o sadržaju rečeničnim znakovima. (Silić, 2006: 89)
- III. *Reklamnim* se naslovima nudi sadržaj pa u njima glavnu ulogu imaju poticajne riječi, poticajna sredstva i načini iskazivanja poticajnosti (imperativi, upitnici, uskličnici, crtice...itd.) (Silić, 2006: 90)

Naslovi moraju biti izazovni pa se zato u njima pojavljuju snažne, upadljive riječi, parafraze poslovica i izreka, same poslovice i izreke, stilske figure, dijalektalne i lokalne riječi i izrazi, žargoni, različite igre riječima itd. (Silić, 2006: 90)

Iskazivanje sadržaja u naslovima rezultat je želje za efektivnošću, ali i za ekonomičnošću i racionalnošću. Crticom se iskazuje dokidanje dvosmislenosti, isticanje i začudnost. Zbog toga se ključni naslovi navode (tehnički) na prvoj (naslovnoj) stranici. Zadaća im je, dakako, da privuku čitatelje. (Silić, 2006: 91)

Primjeri:

1. Naslov: *Linićev lov* (GS, 2012/28961: 8): metaforom lov želi se privući čitatelje da pročitaju članak, ali nam taj naslov ne odaje previše informacija o čemu se radi. Postiže se efektivnost. Nema nijednog rečeničnog znaka, ali je korištena elipsa tj. ispušteni su pomoćni glagoli u perfektu jer su oni s obavijesnog stajališta zalihosni. U podnaslovu stoji frazem: *Tko je jamio – jamio je: Akcija kasni 10 godina!* (GS, 2012/28961: 8) Upravo se tom crticom dokida dvosmislenost, zatim isticanje i začudnost. Također je upotrijebljena metafora: *akcija kasni*. Riječ je o nominativnom naslovu: pridjev i imenice, dok je podnaslov informativan, tj. sadržaj se prenosi glagolima i upitnom riječi te je upotrijebljen uskličnik kao rečenični znak.

Uskličnik ima pragmatičnu ulogu. Naglašava se čuđenje, nevjerica, oduševljenje ili se pojačava rečenična tvrdnja.

2. Naslov: *Ekonomска komisija Hrvatskoj prognozirala pad od 1,2 posto* (GS, 2012/28961: 3): naslov je informativan. Podnaslovi su: *JOŠ CRNJE PROGNOZE gospodarskih kretanja, nakon Ekonomskog instituta i guvernera, šalje Bruxelles i Još u studenome Komisija je vjerovala da će u ovoj godini hrvatsko gospodarstvo rasti.* (GS, 2012/28961: 3) Kao figura korištena je emfaza: figura isticanja riječi širega značenja da bi joj se dalo uže. (Silić, 2006: 82) Podnaslovi služe naslovu kao emfaza jer se njima dodatno objašnjava o čemu se radi iako sam naslov daje informaciju na temelju koje se može doći do pretpostavke o čemu je riječ u članku. Prvi je podnaslov dodatno naglašen tako što je napisan velikim crvenim slovima. U naslovu je korištena stilska figura metonimije *Ekonomска komisija Hrvatskoj prognozirala pad*, kao i hiperbola *još crnje prognoze*. (GS, 2012/28961: 3) U samom naslovu brojevi se pišu brojkama zbog ekonomičnosti i uočljivosti.
3. Naslov: *Žilava depresija* (GS, 2012/28961: 6–7): naslov je nominativan. Izrečen je metaforom i pomalo je paradoksalan jer kada se radi o depresiji, ona je uglavnom velika. Iz samog se naslova ne dobivaju informacije o članku, ali zbog metaforična naziva privlači se čitatelje na daljnje čitanje članka. Podnaslov je *Hrvatska kao Titanik: BDP tone sve dublje*. (GS, 2012/28961: 6–7) Korištena je stilska figura emfaza. Drugim se dijelom naslova dodatno pojašnjava prvi dio. Također, na metaforičan i slikovit način prikazuje stanje u državi. Hrvatska se uspoređuje s Titanikom, a svi dobro znaju što se s njim dogodilo i na taj slikovit način olakšava shvaćanje teške situacije. Drugi podnaslov je *Hrvatska (bez) nade*. (GS, 2012/28961: 6) On je nominativan. Iskazivanje sadržaja njegovim sučeljavanjem zagradama, rezultat je želje za efektivnošću, ali i za ekonomičnošću i racionalnošću. Daje dvosmisleno značenje.

Zaključak

U ovome je radu donesena analiza jezika dvaju osječkih listova – *Branislava* i *Glasa Slavonije*. Iako je uspoređivanje dvaju listova teško s obzirom na to da su u pitanju novine iz različitih stoljeća, s različitim sadržajnim preokupacijama, ipak je moguće zaključiti ponešto o svakome listu pojedinačno. Analiza je provedena na trima razinama i na svim trima razinama uočene su razlike između dvaju listova što govori o tome koliko se standardni jezik promijenio. *Branislav* je opsegom puno manji nego što je danas *Glasa Slavonije*, sastojao se od samo pet rubrika, a posebna stranica

bila je namijenjena upravo oglašavanju. S druge strane, *Glas Slavonije* je vrlo opsežan dnevni list s brojnim i tematski različitim rubrikama, a reklame su raspoređene svugdje unutar novina, bez ikakve sadržajne ili grafičke ujednačenosti.

Analiza jezika *Branislava* dokazuje kako se u njegovim retcima provodila jezična norma s kraja devetnaestog stoljeća, tj. jezik zagrebačke filološke škole, pa je taj jezik prepoznatljiv na pravopisnoj, slovopisnoj, morfološkoj te sintaktičnoj razini, što je u radu potkrijepljeno primjerima. *Glas Slavonije*, pak, isписан je publicističkim funkcionalnim stilom suvremenog hrvatskog standardnog jezika koji nije značajno drukčiji od jezika ostalih hrvatskih dnevnih novina. Pokazuje se da su i naslovi reklama *Glasa Slavonije* okamenjenih konstrukcija, apelativni i sugestivni, sve s ciljem što jače efektivnosti i vizualnosti. I *Branislav* i *Glas Slavonije* primjeri su i odrazi jezične norme svoga vremena.

Literatura

- Frančić, Anđela, Hudeček, Lana, Mihaljević, Milica. 2005. *Normativnost i više-funkcionalnost u hrvatskome standardnom jeziku*. Zagreb: Hrvatska svučilišna naklada.
- Gjurani-Coha, Anamarija, Pavlović, Ljiljana. 2009. Elementi reklamne retorike u hrvatskim reklamnim porukama, *Fluminensia*, 21 (2009), br. 1, str. 41–54.
- Mlikota, Jadranka. 2011. Jezične značajke osječkoga Branislava, *Šokačka rič* 8: *Zbornik radova sa Znanstvenoga skupa Slavonski dijalekt s posebnim nalogaskom na lokalnim govorima vinkovčkoga i županjskoga kraja održanoga u Vinkovcima 12. i 13. studenoga 2010.*, ur. Anica Bilić. Vinkovci: Zajednica kulturno-umjetničkih djelatnosti Vukovarsko-srijemske županije, str. 351–372.
- Rišner, Vlasta, Glušac, Maja. 2011. *Kroz mijene i dodire publicističkoga stila*. Osijek: Filozofski fakultet.
- Silić, Josip. 2006. *Funkcionalni stilovi hrvatskoga jezika*. Zagreb: Disput.
- Vinaj, Marina 1997. Branislav – prve osječke novine na hrvatskome jeziku, *Osječki zbornik* 22/23 (1993/1995), str. 245–254.

Izvor

Glas Slavonije, 92. (2012.), broj 28961, 12. i 13. svibnja 2012.

Glas Slavonije, 92. (2012.), broj 28964, 16. svibnja 2012.

Stare hrvatske novine – portal digitaliziranih novina, *Branislav*,
<http://dnc.nsk.hr/Newspapers/LibraryTitle.aspx?id=6245d81d-4ba2-4fd2-b79f-f1fd58d9e0f7#> (22. 5. 2012.)